

PROLOG

„Jak ti chutná ostří mého meče?“ vykřikl Marco. Malý hoch sekal a bodal dřevěným mečem do vzduchu. „Tamhle, vidíš? Další nepřítel gorgonských rebelů klesá k zemi!“

Z osady se ozval matčin hlas: „Marco, slyšíš? Ať už jsi zpátky na hlídce!“

Chlapec s povzdechem zastrčil meč za opasek a vyšplhal na posed zbudovaný vysoko v koruně dubu, zdaleka nejvyššího stromu na kraji lesa. Když se podíval dolů, mezi větvemi shlížel na malé tábořiště rebelů, kde s matkou žili.

Mohl pozorovat dokola celou krajinu a les až k severním kopcům.

Tábořiště bylo skryté v těžko přístupných lesích Gorgonie. Nedávno dorazil vůdce rebelů a teď spolu s Radou plánovali svrhnout temného čaroděje Malvela.

Markův úkol byl opravdu zodpovědný. Pokud by zahlédl Malvelovy strážce, měl rychle doběhnout do tábora a varovat Radu. Zbraně se musely okamžitě ukrýt v jámě a zakrýt větvemi a tábořiště se v okamžik proměnilo v mírumilovnou osadu lovců a kupců, kteří se tu zastavili na cestě za obchodem.

Začal foukat studený vítr. Marco se na posedu zavrtěl a přitáhl si

halenu blíž ke krku. Náhle zpozorněl, na kopci na obzoru zachytil pohyb. Zaostřil do dálky, ale nechápal, co ho mohlo způsobit. Šplhal výš, až k samému vrcholku a pak vydechl údivem.

Uviděl veliké stvoření, mávalo černými kožnatými křídly proti rudému gorgonskému nebi a z nozder mu vycházel bílý kouř!

„Drak!“ zamumal Marco. Nikdy předtím žádného neviděl, ale příběhy o těch dávných tvorech miloval a nebylo pochyb, že tohle byl drak!

„To mi nikdo neuvěří!“ vykřikl chlapec. „Ale odkud se tady vzal? V Gorgonii žádní draci nežijí!“

Měl by to jít oznámit Radě. Chystal se, že sleze z posedu, ale najednou strnul. Zaslechl nějaký

hluk, asi padající stromy kdesi
v dálce a zahlédl, jak se další
stromy kymácí, jako by se něco
obrovského prodíralo lesem.
Zaměřil se na to místo, a uviděl
ohromné zvíře.

Byl to mamut, velký jako stavení!
Na hřbetě mu srst spadala
v rozcuchaných chuchvalcích až
k nohám. Mamut zvedl chobot
k nebi a bojovně zatroubil. Pak se
vyřítíl po úbočí vzhůru k drakovi.
Chlapec uviděl jizvy na obrovských
uších a nápadně zahnuté kly.

Obrovské zvíře se hnalo dál.
Kly zasvítily, jako by byly ze zlata.
Drak se otočil a mamuta zpozoroval.
Roztáhl křídla, připraven vzlétnout,
ale na útěk už bylo pozdě.
Mamut se s hlavou u země rozběhl
a vrazil kly do drakova šupinatého

boku. Pak trhl hlavou a odhodil draka stranou.

Chlapec zděšeně sledoval, jak mamut obtočil chobot kolem dračího krku a táhl svou bezmocnou oběť do lesa.

„Nech ho být!“ zakřičel. Netvor zvedl hlavu. Copak ho mohl na takovou dálku slyšet? Nad vrcholky stromů na něj pohlédla malá rudá očka a netvor se rozběhl, porážel stromy napravo nalevo a mířil přímo k chlapci! Marco vykřikl strachy...

A už byl mamut pod stromem, vrazil do kmene hlavou a bušil chobotem, aby ho vyvrátil. Strom se začal naklánět v nebezpečném úhlu. Kořeny praskaly, jak se kmen kymácel.

Marco spadl z posedu a komíhal se za ruce na větvi. Netvor zabodl do

stromy kly, zůstaly mu trčet v kmeni. Třepal hlavou a snažil se je uvolnit. Z klů se vyřinula čirá hustá tekutina, stékala po kmeni a pronikavě jedovatě zapáchala. Strom byl už tak nakloněný, že se chlapec odvážil seskočit na zem. Rychle se zvedl a pádil do vesnice.

Teď však zahlédl něco jiného a srdce se mu znovu v panice rozbušilo. Po cestě do vesnice pochodovali gorgonští vojáci...